

RUS TUZAĞI VE TÜRK TATAR GERÇEĞİ...

Ruslar tüm tarihleri boyunca Türklerin ezeli düşmanıdır. Onun içindir ki, Pantürkizm kelimesi ve Türk Birliği fikri Rusların korkulu rüyasıdır. Türklerin bir araya gelerek birleşmesi tek yürek, tek yumruk olarak Ruslara karşı ayaklanması onlar için bir son, Türkler içinse bir başlangıçtır.

ROZA
KURBAN

Türk Birliği fikrinin yayılmasından atışten korkarcasına korunan Ruslar, benliğinde bu fikri bandırından insanlardan kurtulmanın çeşitli yollarını aramıştır tüm tarih boyunca. Devir ve dönemler değişse bile Rusların Türkleri karşı yürüttüğü mücadelesi ancak şekli değişmiştir. Çarlık Rusya'sı ve SSCB döneminde milliyetçiler yargılanmış, idam edilmiş, hapsedilmiş ve sürgüne gönderilmiş. Bu günümüzde de değişmeyen bir gerçektir. Ruslar için milliyetçi demek, terörist, bölücü demektir. Onun için Rusların ilk hedefi milliyetçilerin kökünü kazımadır. Deli Petro'nun bayrağını kendine bayrak yapan Putin'in Rusya'sı Petro'nun gazi vasiyetini yerine getirmekle mekellemiştir. Korkunç İvan'ın "kahraman", diktatör Stalin'in "büyük siyaset adamı", Deli Petro'nun "dahi" olduğu Rusya'da, Ruslardan başka milletlere yer yoktur.

Rus olmayan milletleri yok etme siyaseti yürüten Ruslar, amaçlarına ulaşmak için çeşitli yollara başvurmuştur. Rusya Anayasası kanunlarını ekleme, çıkarılma yaparak Rus olmayan milletlerin gelişiminin önünü kesen yasaları imza atan Putin, bu yolda adam adımı ilerleyerek devam etmektedir.

Rusya Federasyonu'ndaki tüm halklar ana dillerinde yazarken Kiril alfabesi kullanılmaktadır, şeklindeki kanun gereği Latin alfabesinin yasaklanması, 309 nolu kanun gereği, milli dillerde eğitimi yasaklanması, ise mezuniyet ve üniversite giriş sınavlarının Rusça yapılması bunlardan bazılarıdır. Hani, kurbağayı sıcak suya atarsan hemen zıplayı geri çıkar, soğuk suya koyup suyu yavaş yavaş ısıtırsan kurbağayı hissetmez haşladığını ve akabinde öldüğünü.

Putin, tüm bu kanunları tıpkı "kurbağa deneyindeki" gibi yavaş yavaş birer birer faaliyete geçirmiş ve geçirmeye devam etmektedir. 2014 yılının Mart'ında Rusya'nın Kırım'ı ilhakı sonucu tüm dünya Rusya'ya karşı tavır almıştır. Ekonomik bakımdan zor günler geçiren Rusya, uluslararası kanunların ihlal ettiği gerekçesiyle dünyanın gözünden düşmüş ve buna tepki olarak gerçekleşen toplanılara davet edilmemiştir.

Bu durum karşısında cehalet kalan Rusya, çareyi Türk Dünyası'nı yanına çekmekle bulmuştur. Böyle ki son aylarda ister Tataristan'da, ister yurt dışında olsun Türklerle ilgili birçok uluslararası toplantı, etkinlik, sergi vs yapılmıştır.

Söz konusu faaliyetlerde Rusya propagandası ön plana çıkmakta, toplantı ve etkinliklerde Rus bayrağı dalgalanmakta ve

Rusya'daki tüm milletlerin barış, huzur ve refah içinde dostane ilişkiler içerisinde yaşadığı vurgulanmaktadır.

2015 yılının Mayıs ayı içerisinde Tataristan'da gerçekleşen toplantılara ve toplantıların konu ve içeriklerine, alınan kararlara bir göz atalım. Yapılan toplantıların hepsinin bir göstermelik olduğunu, ne Kazan Tatar Türklerine ne de Türk Dünyasına bir yarar olduğunu söylemek mümkündür. Toplantıların sıralarının çarpıcı ancak içeriğinin boş olduğunu görmek için 16 Mayıs 2015 tarihinde Kazan'da düzenlenen 3. Tatar Kadınları Forumu'na bakmak yeterlidir.

17 ülkeden 72, Rusya'nın 42 bölgesinden 231, Tataristan'dan 199 delegenin katılımıyla gerçekleşen bu forum Möhlise Buby'nin "Ey, Tatar kadınları! En kutsal göreviniz - ana dilini korumaktır." şiarı altında yapılmıştır. Ancak gelin görün ki ele alınan konuların forumun adıyla yakından uzaktan alakası yoktur.

Forum'da, mendil, havlu işleme, çilek toplama, milli kıyafet, süpürge yapma vs gibi gündem dışı konuların ele alınması, günümüz Tatarları için önemli olan gelecekle ilgili, dili, milleti koruma gibi konuların konuşulmaması toplantının göstermelik olduğunu bir kanıtıdır.

26-29 Mayıs 2015 tarihinde düzenlenen Türk Dünyası Gazetecilerinin 2. Kurultayına 22 ülkeden 100 civarında gazeteci katılmıştır. Kurultayın sonunda 14 maddeden oluşan karar kabul edilmiştir. Bu kararlar hayata geçirilmezse ayrı konu, ancak kararlar arasında ele alınan "ortak alfabe kullanma" kararıdır.

Malum, Rusya'da Kiril alfabesi dışında alfabe kullanmak yasak, buna yelken olursa da cezalandırılma söz konusudur. Onun için bu karar Rusya'daki gazeteciler için yok hükmündedir ki, Tataristan'da böyle bir Kurultay yapılmamış. Rusya'nın ekmeğine yağ sürmekten başka bir işe yaramaz. Türk Dünyası gazetecilerinin Rusya'da bir araya getirilmesi, Türk Birliği ve Türk düşmanı olan Rus'un oyunundan başka bir şey değildir.

Ayrıca Mayıs 2015'te Tataristan'da bizat Tataristan ile ilgili toplantılar da yapılmıştır. "Hayırdır!" demek geliyor içimden. Bugüne kadar pek dile getirilmeyen, ele alınmayan yoldunları neden bu yıl yapıyor? Yoksa Rusların başına taş mı düşmüş? 30 Mayıs 2015 tarihinde Tataristan Parlamentosu Kurulduğu'nun 25. yılı kutlanmıştır.

Bu kutlamaya Moskova'dan da katılım sağlanmıştır. Kazan'ın yeni tarihinde parlamentarizm önemli vurgulanmış konular yapılmıştır. Tarihin yenisi eskisi olmaz, tarih bir bütündür. 1990 yılında kurulan Tataristan Parlamentosu başlangıçta böyle adimler atarak Kazan Tatarları yararına çalışmış, 1990 yılında Tataristan'ın bağımsızlığını ilan etmiş, 1991 yılında SSCB'nin çöküşünden sonra 1992 yılında Tataristan'ın bağımsızlığını onaylatmak için Mart ayında referandumla gitme kararı almış,

Önce dilimize sahip çıkmalıyız

Rus tuzakları ile dolu olan Türk Dünyası'nda bazen geçceği yileden, doğruyu yanlıştan ayırt etmek güçtür. Ancak insanları aptal yerine koymasınlar, durumun farkındayız. Kelime oyunu yaparak, sahte tarih yazarak, Türk-Tatar konserlerinde Rus şarkıları okutarak Ruslar bir yere varmazlar. Türkiye'de Rusların hizmetinde olan insanlar da az değildir, bunu da biliyoruz. "Kazan Tatarları yönetilen değil yönlendirilmiş" - "Türk Birliği Utopya" şeklinde ifadelerde bulunan satılık sözcü tarihçiler, insanlarda bir algı oluşturmaya çalışıyor. Akılsız sesler, övgü unutturur, kutsamak mahveder, derler. Bu sözcü tarihçiler de sarsılmış durumdadır. Yukarıda söz ettirmiş etkininler Rusların Türk-Tatarlara yaptıkları "iyilik" gibi gözükse de, aslında hepsi bir tuzaktır. Kazan Tatarları bugün umutunun kanarında ve yok olma tehlikesi ile karşı karşıyadır. Ana dilde eğitim yasalanması 15-20 yılda kendini gösterecektir. En geç 50 yıl içerisinde Tatarca okuma bilmeyen bir nesil yetişecektir. O zaman ne Tatar Edebiyatına, ne Tatar Tiyatrolarına, ne konserlere ihtiyaç olacaktır. Durum böyleyken güzel ya-

rinir bakılmak pek mümkün görünmüyor. Ancak her birlikte ele verdiğimiz bu Rus tuzağında kurtulabiliriz. Önce dilimize sahip çıkarak başlamalıyız bu işe. Zira dil bağımsızlığı yurt bağımsızlığıdır. Yoksa ne dilimiz olur ne de vatanımız.

halk oylaması sonucunda 1992 yılının Kasım ayında Tataristan Anayasası'nı kabul etmiştir. Hizla yükselen Tataristan Parlamentosu, sonraki yıllarda tamamen Rusların emri altına girmiş, kendi Anayasasını savunamaz hale gelmiştir. Rusya'nın, Tataristan Parlamentosu Kurulduğu'nun 25. yılını kutlamasına izin vermesi de emri altındakileri kontrolünde tutmak için yapılmıştır. "Bakınız, biz Tataristan Parlamentosu'na saygılıyız" imajını yaratarak, demokrat olduğunu göstermek için yapılan bu Rus oyununa kapılmamak gerekir. Oysa Rusya, Rus olmayan milletlere nefes aldırıyor, bunu tüm dünya biliyor.

Rusların kelime oyunlarının Türkiye'de de yaşandığını aklını özlemek gerekir. ATO'da 29 Mayıs 2015 tarihinde Tataristan Sanat Gecesi düzenlendi.

Günler öncesinde başlanan tanıtımda Tataristan Kültür Günleri şeklinde duyuru program bir anda Tataristan Sanat Gecesi oluverdi. Rusların "sanat" kelimesini ne kadar sevdiğini bir kez daha görmüş olduk.

Tarihsel, toplumsal gelişme süreci içinde yaratılan bütün maddi ve manevi değerler ile bunları yaratmada, sonraki nesillere iletmekte kullanılan, insanın doğal ve toplumsal çevresine egemenliğinin ölçüsünü gösteren araçların bütünü, hars, ekime "kültür" denir. Ruslar, Kazan Tatarlarının ne kültürü ne de tarihini yazıyorlar. Yazık, oysa Kazan Tatar Türkleri Ruslardan çok daha önce tarih yazmış, medeniyetler yaratmış bir milletler. Rus tarihçi, Stalin Devri kurbanı Mihail Hudyakov (1894-1936), Rusların "sanat" kelimesini Tatarlardan aldığını yazmıştır.

Şimdi ise durum tam tersi iddia ediliyor. 29 Mayıs'ta yapılan programın adının değişmesini fark eden var mıdır, bilmiyoruz. Ama gelenlerin büyük çoğunluğunun suursuz olduklarını söylemek gerekir. Böyle ki, konser salonuna girmiş Türkiye, Tataristan ve Rusya olmak üzere üç tane bayrak dağıtılmış katılımcılara. Rus bayrağı almazsanız kimse tepki göstermez, tek tük. Ancak salonun büyük çoğunluğu Rus bayrağını göklere çıkararak büyük bir zevkle sallıyordu.

Katılımcıların çoğunluğu Türklerdi. Konserin yapıldığı günde Ermeni Soykırımını konu gündemdediydi. Ve birkaç gün önce Rusya başkanı Putin "Türkler Ermenilere Soykırım Uygulamıştır" açıklaması yapmıştı. Buna rağmen, tepki göstercek yenersi Rus bayrağını iddia ediyorlar, ancak ben bir Rus konserinde Tatarca şarkı söylendiğini ne gördüm ne de duydum.

Örneğin, Kızıl Ordu Korosu Türkiye'ye sıkça gelmekte ve konser vermektedir. Ancak Rus milli şarkıları dışında Kazan Türklerine şirin görünmek için birer Tarkan şarkısı okuduklarını biliyorum. Burada bir soru geliyor aklı, Kızıl Ordu sadece Ruslardan mı ibaret, diğer milletler yok mu? Ya ordu? Kızıl Ordu Ruslar neden sadece Rus milli şarkılarını söylüyor? İşte bu soruların yanıtı bile Rusların kim oldukla-

rını görmeye yetmelidir. Her şey Ruslar için, kendi tabiriyle "Rusya Ruslar için", başka milletlere Rusya da yer yoktur. Türkiye'de Rusya propagandasının bir diğer "sözçüsü" de "Türksöy" adı altındaki Türk Kültürü Teşkilatıdır. 1993 yılında kurulan Türksöy (Türk Kültür Sanat Ortak Yönetimi) amacı Türk Dünyası'nın kültürünü, saygın şahsiyetlerini, onların eserlerini tanıtmaktır. Resmî dili de Türkçedir. Fakat gelin görün ki Türksöy amacının dışında Türklerle yakından uzaktan alakası olmayan Rus Kültürünü tanıtmakla meşguldür. Türksöy 2011 yılını "Abdullah Tukay Yılı" ilan etmiş ve 26 Mart 2011'de Ankara'da "Tukay'ın Anma Gecesi" düzenlemiştir. Tukay şiirlerine bestelenen şarkıların söyleneceği duyurulan gecede yine Rus milli şarkılar okunmuş ve böylece Ünlü Tatar şairi Tukay'ın arkasına sığınarak konserde Rus propagandası yapılmıştır.

1990'lı yıllardan sonra Türkiye'de neredeyse her yıl Tatar milli bayramı Saban Tuy (Karasaban Tuyu) yapılmaktadır. Bu etkinliğin düzenleme işini bazen Türksöy, bazen Tataristan'ın Türkiye Temsilciliği ve Kazan Tatar Dernekleri üstlenmektedir. Yüzyıllardır Kazan Tatarları tarafından kutlanılan gelen bu milli bayram da Türkiye'de Rus Tu'u'na dönüştürülmüştür. Rus bayrağının dalgalandığı, açış konuşmalarının Rusça yapıldığı, Rus şarkılarının söylenildiği Saban Tuyu'nda Rus büyükelçi, konsoloslara kırmızı masalarda masa başında oturulmakta, içkiler kram edilmekle ziyafet çekmektedir. Sanki Saban Tuy onlar için yapılmış! Tepkisi kalan bu tavir ve davranışlar her yıl tekrarlanmakta ve Tatar milli bayramı içkili Rus Tu'u olmaktadır öteye gitmemektedir.

Türksöy teşkilatının ısrarla hata üstüne hata yapması artık yanlış olmaktadır çıkıp kasiit haline gelmiştir. Önceki yıllarda yapılan hatalarını telefonla arayıp bizzat belirtmemesinin yanı sıra düzenli olarak onların kime çalıştığını bir göstergesidir. Örneğin, 2015 yılı için hazırlanan Türksöy takvimindeki hataları görünce yine telefonla arayıp düzeltim. Takvimdeki ilk hata, Başkurt şairi Seyhzaade İbrahim'in Doğumunun 120.yıldönümü şeklindeki ibaredir. Seyhzaade Babıç Tatar-Başkurt Türklerinin ortak şairidir, şairlerini hem Başkurt hem de Tatar dillerinde yazmıştır. İkinci yanlış ise, Tatar yazar Kayyum Nasiri'nin Doğumunun 190.yıldönümü şeklinde yazılmasıdır. Kazan Tatar ulusal uyanışı ve bilimsel aydınlanmasının simgesi olan Kayyum Nasiri'nin sırf bir yazar olarak tanıtılarak basitleştirilmesi affedilir bir şey değildir. Kayyum Nasiri, bir muallim, ders kitapları yazarı, çevirmen, filozof, filolog, tarihçi, etnograf, folklorcu ve ilk Tatar ansiklopedicidir. Bilmediğini bilmeyen insanlarla konuşmak, onlara bir şeyler anlatmak zordur. Söz anılarına söylenir. Türksöy çalışanlarının, çalışma alanları ile yakından uzaktan ilgili olmayan insanlar olduğu bir gerçektir.

Güzel yıllarıyla merhaba demek umuduydu, yazımı Aziz Nesin'in "Merhaba" şiiriyle sonlandırmak istiyorum. Yurdumun ağaçsız toprakları Topraksız ağaçları Basitleştirilmiş topraklarını Topraksız insanlarını Merhaba özgürlük yolunda yaralanıp yiteler Merhaba bu yolda dökülmüş binler Merhaba süylenmiş en güzel söz Merhaba güzel yarınlar Merhaba güzel yarınlar...